0132-4462.
№ 1 2009
СІЧЕНЬ

перець

Олександр МІХНУШЕВ (тема Михайла Прудника)

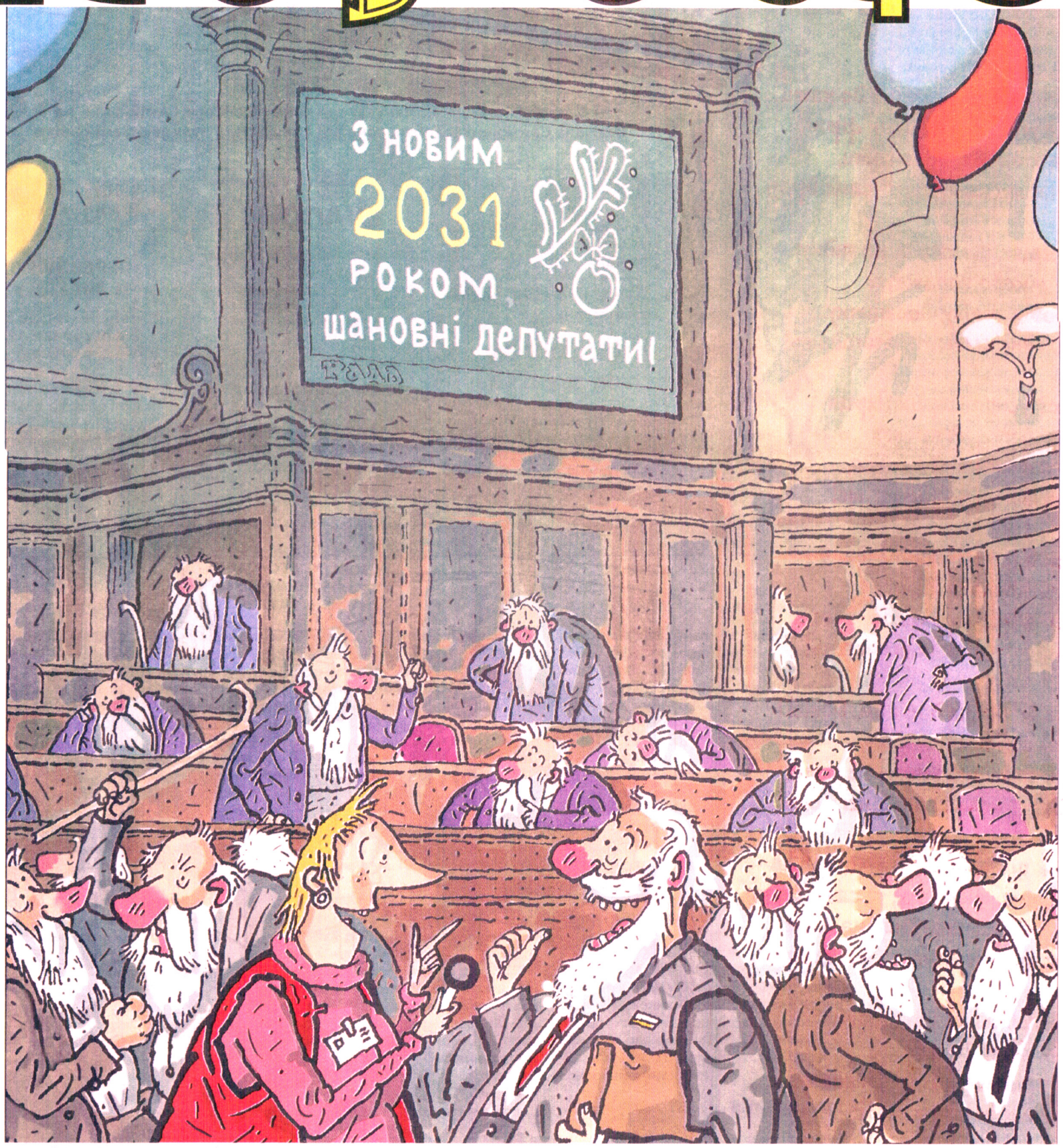

— А чого це у Верховній Раді так багато Дідів Морозів?
— Та ні, це не Діди Морози, а колеги-депутати — як прийшли в парламент ще у минулому тисячолітті, так і сидять.

ДРУГОВІ

Слово Перця до свого читача

Знов новий рік ступив до хати...
Чого б тобі без пишних фраз
такого, друже, побажати,
щоб, як то кажуть,— саме враз.

Найперше, що спада на гадку:
обов'язково побажать
здоров'я, успіху, достатку...
Щоб, одне слово,— благодать!

Тож од усього серця Перця
і зичу цього... А проте
мені усе-таки здається,
що це іще не зовсім — те!

Бо як в житті воно буває? —
уже, здавалося би, ось
людина все, що треба,— має.
Аж ні! — забагла ще чогось!

І вже вона (не дай нам, Боже!)
сама собі печінку їсть,
і вже спокійно спать не може,
і сміх — не частий в неї гість...

Що ж побажати, друже, треба
тобі, щоб, значить,— саме враз;
щоб, навіть глянувши на тебе,
всяк знав: у тебе — все гаразд.

Я відповідь на цю задачу
єдину бачу, далебі:
хай принесе цей рік, читачу,
побільше усмішок тобі!

Слово Перця
заримував Дм. МОЛЯКЕВИЧ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Є пропозиція перейменувати вулицю Комісара Самійленка на вулицю Отамана Самійленка. Тобто, вона так і лишається вулицею Самійленка.

ДІАЛОГИ

ПОРАДА

— Твій «Запорожець» можна продати удвічі дорожче...
— Як?
— А ти залий повний бак бензину.

ЯК ГОДИННИК

— Як здоров'ячко, діду?
— Організм працює як годинник...
— Це ж прекрасно!
— Та як вам сказати: постійно щось тікає, скрипить, дзижчить...

Почув і записав Василь ОНИЩЕНКО.
смт Оржиця на Полтавщині.

ЖЕНИХ

Шестирічний Петрик до сусідки:
— А де ваша Оксанка?
— У дитячому садочку.
— Шкода, шкода.
— Чого?
— Я хотів на ній женитися.

ПЕРЕВИЩИВ ШВИДКІСТЬ

Автоінспектор до водія:
— Ви перевищили швидкість на п'ятдесят доларів.
— А чому не гривень?
— Бо їдете на іномарці.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська на Львівщині.

Олексій КОХАН

СЮРПРИЗ

БУВАЛЬЩИНА

— Дорогенька, я вже вдома! З наступаючим Новим роком!

Тиша.

— Чого мовчиш? Любий чоловік прийшов, повну сумку продуктів приніс, а його зустрічають тільки зашмулині капці та облізлий кіт!

Глуха тиша.

— Сім'я, де ти? Стіл же час накривати! Я, між іншим, і зарплату приніс! І в супермаркет забіг...

Голосніше:

— Егей, не лише Новий рік наступає сьогодні, а й урешті-решт і день народження в мене!

Ще голосніше:

— Дружинонько! Друзі ж, співробітники ось-ось припруться горілочку пити! До речі, прийдуть вони зі своїми дебільними дружинами-кікіморами!

Знову тиша.

— А наші, так звані друзі, нажеруться оковитої, і будуть нести про нас всіляку ахінею. Вони — тупаки, навіть коли тверезі! До твого відома: той нетрадиціоналіст Генка свою дружину зраджує вже не зі Світланою, а з Юрком! Добряком! І взагалі, наші знайомі та друзі, всі без винятку, морально деградовані типи! А директор, Петро Йосипович теж...

Кіт муркнув і лапою відчинив двері великої кімнати. Ювіляр остовпів, отетеріло кліпаючи очима...

Чудовий святковий стіл, кольорові кульки, плакат «із 30-річчям і Новим роком!..» Ольга, Світлана, Генка, Юрко, Петро Йосипович... Здивовані обличчя, відкриті роти, витріщені очі... Німа сцена протрималась якусь хвильку, раптом торт, стрімко запущений кимось, розплющився на обличчі ювіляра. Всі мовчки і моментально зникли...

Дружина стояла, мов кам'яна статуя, врешті ледь чутно прошепотіла: «З днем народження і наступаючим Новим роком, любий! Ми хотіли тобі сюрприз зробити...»

Роман КРИКУН.

м. Сокаль
Львівської області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Відсотки падають!

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Дітки, я вам подаруночки несу!
— І кожушок знімай, дідуган!

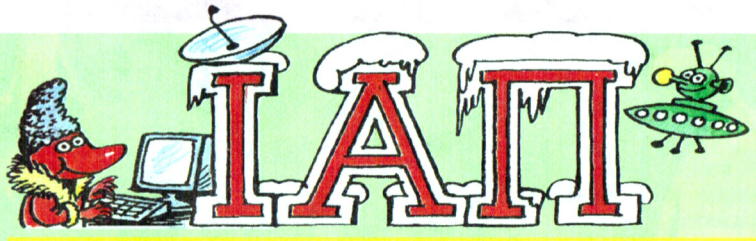

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО ПЕРЦЯ

БАНКОМАТИ НЕ ЗДАЮТЬСЯ

Із Чернігівської автобази крадії поцупили 450-кілограмовий банкомат: на санчатах його вивезли на пустир та й узялися орудувати ломами. І хоча у банкоматі було понад тридцять сім тисяч гривень, жодної купюри злодії «не видобули».

АЛЬТЕРНАТИВА Є

Під час цьогорічної газової кризи науковці з Інституту газу НАН України ще раз заявили, що наша країна може обійтися без природного газу, запровадивши альтернативні джерела енергії. Зрозуміло, для цього потрібне державне фінансування. Чи почують науковців цього разу? Чи знову забудуть, як тільки відкриється газовий вентиль із Росії. До речі, на кількох підприємствах сусідньої держави вже використовують розробки наших учених.

НЕ ВІД СОЛОДКОГО ЖИТТЯ

м. ТЕРНОПІЛЬ (Кор. ІАП). Міська влада має намір переселити сім'ї, які заборгували за комунальні послуги, у квартири меншої площі. А попереднє житло продавати, щоб погасити борги. Невідомо тільки: а куди переселяти мешканців однокімнатних квартир? І якщо тих, хто може платити, а не платить, такий намір може дисциплінувати, то що робити з тими, хто не може платити не зі своєї волі? Ціни на продукти і товари ростуть, на комунальні послуги теж, а роботу в Тернополі знайти важко — ще до економічної кризи показник безробіття тут був одним із найвищих в Україні.

ГАРНА РОБОТА

Віктор Янукович (на запитання журналістів, де він був на Різдво, що так засмаг) відповів:

— … Я працюю над собою.

Від чергового:

— Сподіваюся, не в шахті?

ЗВИЧКА

Олександр Медведєв, заступник голови правління ВАТ «Газпром»:

— Україна сама себе дискредитує ось такою безрозсудною поведінкою. Поет правильно сказав «Как сумасшедший с бритвою в руках».

Від чергового:

— А ось інший російський поет сказав:

«Я обычно как напьюсь,
Головой о стену бьюсь,
То ли вредно мне
спиртное,
То ли просто
возрастное...»

КАВАЛЕР ПІДВІСКИ

Ганна Герман, народний депутат, Партія Регіонів (про Нестора Шуфрича):

— Нестор — це мушкетер, який одразу кидається захищати людей, котрих любить… Він давно дружить із Медведчуком — і ми це розуміємо, він добре ставиться до Тимошенко — і ми це також розуміємо.

Від чергового:

— У цій любовній історії хто кардинал, хто королева — цілком зрозуміло! Я тільки не розумію, хто ж усе-таки поцупив підвіски?!

МЕРСЬКИЙ СОН

Леонід Черновецький, мер Києва (про Юлію Тимошенко):

— Вона мені снилася вчора класно…

Від чергового:

— Дивно, а ми-то думали, що вам сняться лише бабки...

ІНВАЛІДИ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ ПРАЦІ

Володимир Литвин, Голова Верховної Ради України:

— … У нас Рада практично не працює цілий рік, або працює в таких конвульсіях, від яких втрачає свідомість.

Від чергового:

— Ви натякаєте, що Раді треба доплачувати вже й за інвалідність?

Черговий по рубриці
Віталій СУДДЯ.

НАШІ СЕРЕД КРАЩИХ

У місті Кнокке-Гейсті (Бельгія) оце уже сорок сьомий раз проходив міжнародний фестиваль карикатури. В ньому брали участь художники з 57 країн усіх континентів. Із представлених робіт було вибрано 25 кращих. Серед них і малюнки наших перчан Олексія КОХАНА та Сергія ФЕДЬКА.

Щиро вітаємо!

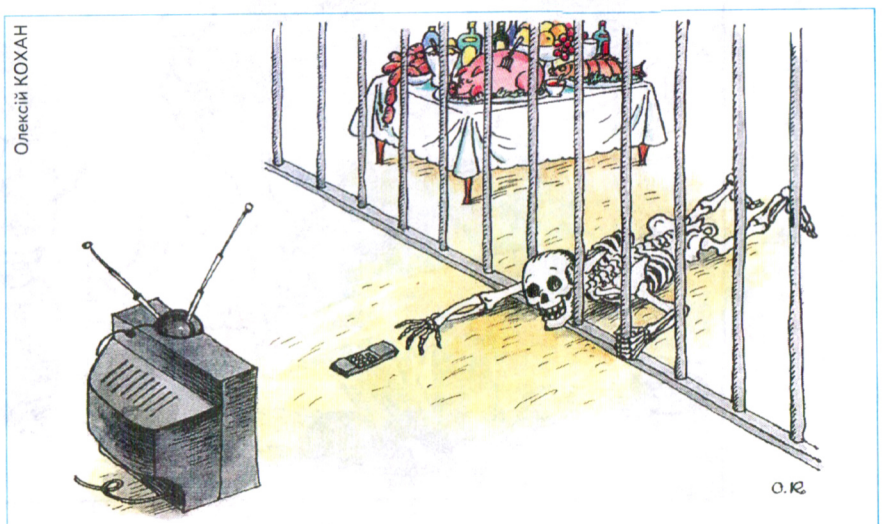

ДУМКИ ВГОЛОС

● *Напівправда – рідна сестра напівбрехні.*

● *Знайшов себе і вжахнувся – який мерзенний тип.*

Володимир СЛЄПЦОВ.
м. Карлівка Полтавської області.

Степан

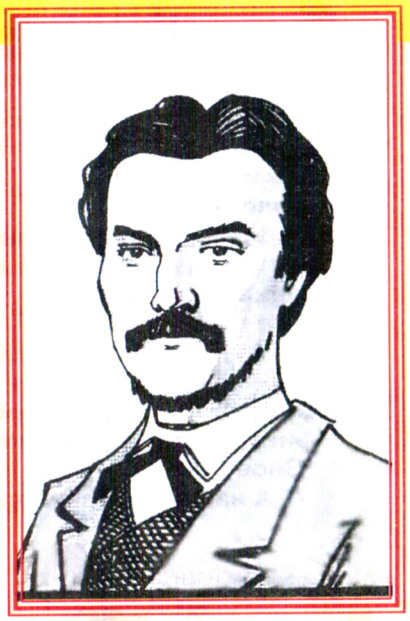

ЦИГАН НА ТОЛОЦІ

Пішов циган на толоку
До сусіда зрання
Та в сусіда без обіду
Косив до смеркання.

Ізнемігся, сіромаха,
Косить і не косить…
Аж під вечір пан господар
Вечеряти просить.

Іде циган вечеряти
Та слину ковтає…
Садовиться на покуті,
Пояс розпускає…

Садовиться на покуті,
Випив півбляшанки
І, як муха до патоки,
Припав до маслянки…

Припав циган до маслянки,
Яндилу кінчає.
Аж тут кума варениками
З печі висуває…

Схаменувся бідний циган,
Та вже не поможе!..
Із'їв кілька варенників,
А більше не може.

А тут іще й варенників
З стола не прийняли,
Як порося печенеє
До хрону подали…

Подивився бідний циган
Та й став примовляти:
«Вміли,кумцю, ви варити —
Не вміли давати!..»

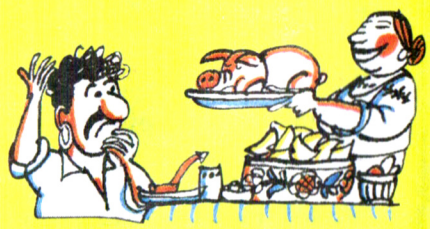

РУДАНСЬКИЙ

До 175-ліття від дня народження

УКАЗ

Їде козак дорогою,
Дівку надибає;
Вийняв папір з-за пазухи
Та й її читає:

«І прочая, і прочая...
По сему указу
Козак должен кожну дівку
Цілувать по разу!»

«Чуєш, дівко, що в указі?»
«Та чую, козаче».
А вже ж рада-то, псяюха,
Аж мало не скаче!

«А пригляньсяно, козаче,
До того указу:
Чи нема там написано,
Щоб іще по разу?»

БАБА В ЦЕРКВІ

Прийшла в церкву стара баба,
Свічок накупила;
Де була яка ікона,
Всюди поліпила.

Іще пара остається,
Де їх приліпити?..
«Ага! — каже. — Пошукаю
Святого Микити!»

Найшла баба і Микиту —
Святий чорта ціпить!..
Баба їдну йому ставить,
Другу чорту ліпить...

Видять люди й розважають,
Щоби не ліпила.
«Що ти, бабо,— кажуть,— робиш?
Та ж то вража сила!..»

Але баба обернулась:
«Не судіте, люди!
Ніхто того не відає,
Де по смерті буде...

Чи у небі, чи у пеклі
Скажуть вікувати;
Треба всюди, добрі люди,
Приятелів мати».

СКІЛЬКО ДУШ?

«Скілько, куме, в тілі душ?»
«Їдна, я гадаю».
«Може, в тебе і їдна,
А я так дві маю:

Бо як руки на снігу
В мене заколіють,
Хукне теплая душа —
І руки тепліють.

А як страва на столі
Гарячая буде,
То вже друга, бач, душа,
Холодная, студить!»

СВИНЯ СВИНЕЮ

Несе мужик у ночовках
Додому свячене:
Яйця, паску, і ковбаси,
Й порося печене.

І порося, як підсвинок,
Та ще й з хроном в роті.
Несе, бідний, та й спіткнувся
У самім болоті.

І хибнулись нові ночви,
Затряслось свячене,
І в болото покотилось
Порося печене.

Глянув мужик на болото,
Посвистав до лиха,
Відвернувся,
набік плюнув
Та й промовив стиха:

«Та свиня таки свинею!
Правду кажуть люди:
Святи її, хрести її —
Все свинею буде!»

НЕ МОЇ НОГИ

Серед лісу, серед гаю
У неділешній обід
Заснув мужик у чоботях,
Прокинувся без чобіт.

Прокинувся, протер очі,
Разів кілька позіхнув,
Разів кілька босі ноги
З подивлінням повернув.

«Не мої се,— каже,— ноги,
Присягаю на чім світ,
Бо мої в чоботях були,
А сі — босі, без чобіт.

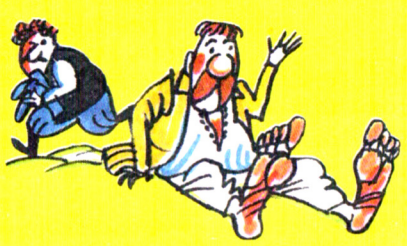

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

ОГОЛОШЕННЯ

«Верховній Раді потрібні працівники-підкилимники, словесні еквілібристи, жонглери-кнопкодави, блокувальники трибун. Зарплата — депутатська».

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Василь ФЛЬОРКО

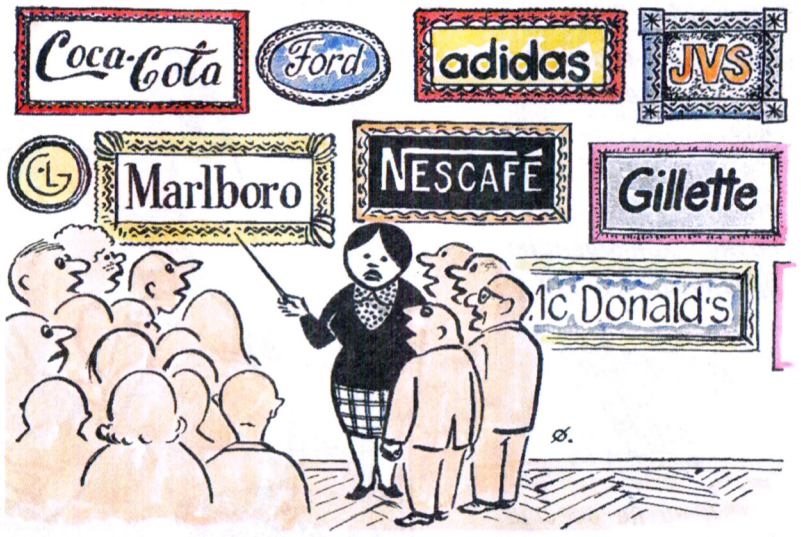

УСМІШКИ З КОНВЕРТА

СТО П'ЯТДЕСЯТ ВІДСОТКІВ

— Якщо їсти пиріжки з чорницею, то буде стопроцентний зір.

— А якщо з грибами, то — стоп'ятдесятипроцентний!

— Як це?

— Бачитимеш навіть те, чого немає.

Надіслав
Олександр КОЗИР.
смт Краснопілля,
що на Сумщині.

ПІДРАХУНОК

Студент питає товариша:

— Скільки екзаменів ти не здав?

— Із завтрашнім буде п'ять.

ВАЖКО

Задзвонив телефон.

— Алло, малий! Твій тато вдома?

— Важко мені це вам казати, але його нема.

— А чого ж — важко?

— Бо не люблю брехати.

УГАДАЙ

— Учора я зловив велику рибу! — хвалиться Василь приятелеві. — Вгадай, скільки заважила.

— Половину.

Надіслала
Вікторія ПРОКОПЕНКО.
м. Київ.

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

✓ *Зате у нас кількість зол, для вибору найменшого, невпинно збільшується.*

✓ *Ну, широкий валютний коридор, але чому такий темний?*

✓ *«Євро-12» — це що, з курсу валют?*

✓ *Захищав свою честь так, ніби вона справді у нього була.*

✓ *Із пропозиції: «Вважати вислови «честь» і «совість» непарламентськими».*

✓ *Політичні прогнози склали серйозну конкуренцію прогнозам погоди.*

✓ *А чи не ввести для нових депутатів «Курс молодого бійця»?*

✓ *Кумири, ідоли — це вже у минулому. Тепер у пошані авторитети.*

✓ *Схоже, що методи накопичення першого мільйона годяться і для першого мільярда.*

✓ *Свобода слова часто зводиться до волі язика.*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
м. Київ.

Постукаєш у двері!

ГУМОРЕСКА

Десь після Нового року дзвонить мені ранесенько сусід, що живе поверхом вище. Так, мовляв, і так, Миколо, щось дуже кран став протікати, навідайся і подивися, що воно й до чого.

Я по кранах спеціаліст. Тож кажу сусідові:

— Зачекай пару хвилин, викурю цигарчину на балконі, бо інакше з мене не буде роботи!

Хоч після сну в грудях уже гармошка грає, та все одно тягне до цигарки, наче немовля до маминої циці.

Пішов на балкон. Жінка зачинила за мною двері. Мовляв, щоб мороз хати не вихолоджував.

— Поки будеш небо кіптюжити,— каже,— я запишу геніальну строфу, що саме прийшла в голову. Постукаєш у двері...

Вона у мене поетеса.

Хутенько смокнув кілька разів цигарку та й стукаю в двері, бо на мені вся рослинність вже щетиниться од холоду. Та де там. У хаті — ні мур-мур. Грюкаю у двері, мало дошки з них не вилітають, а в хаті — глухо. Танцюю навприсядки, підстрибую, кричу, а в хаті хоча б тобі хто ворухнувся.

— Марино! — волаю. — Одчини двері, бодай би твій Пегас був здох ще маленьким!

А тут ще й сусід зі свого балкона до мене гукає:

— Миколо! Вирвало крана, заливає хату!

— Біжи,— верещу до нього,— і грюкай у мої вхідні двері, бо я тут взаперті вріжу дуба!

Чую, по якійсь хвилі сусід так напористо ломиться у двері, аж будинок ходором ходить. А в хаті хоча б тобі шелеснуло.

А я танцюю гопака, а я верчуся, мов дзига, у своєму спортивному костюмі і капцях.

Нарешті сусід ввірвався до мене в хату, одчинив балкон. Дивлюся — зі стелі тече вода. З кімнати, наче на небесній хмаринці, випливає до мене сяюча дружина.

— Послухай,— каже,— Колю, якого вірша я написала:

Яке тепло!
Тепло яке!
Тепле тепло!
Тепло м'яке!

— Геніально! — процокотів я зубами.

Того дня кинув палити. Бо палити кинути можна, а от кинути писати вірші — майже неможливо. Принаймні, так каже дружина.

Василь КОСТЮК.
м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

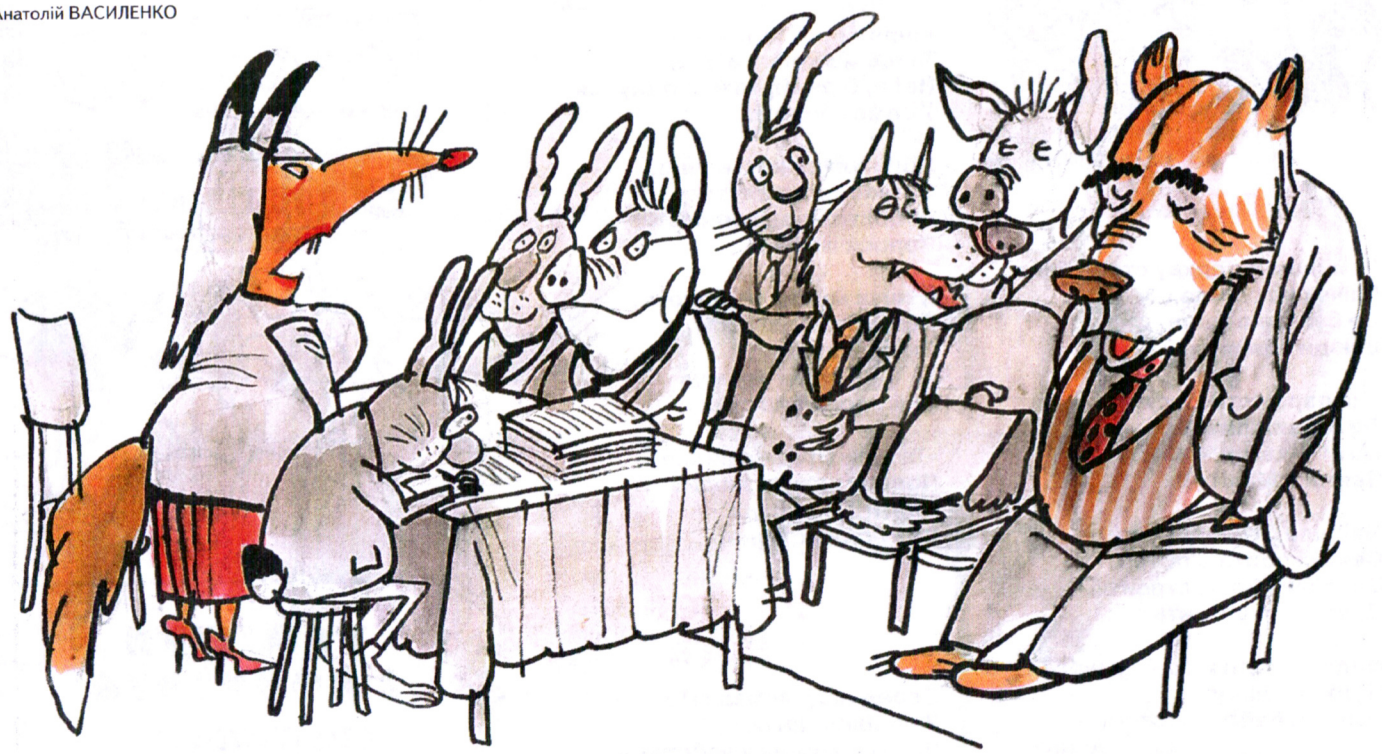

— Розглядається питання підготовки лісу до весни...
— А у Бурмиленка ще зимова сплячка не закінчилася!

Міні-усмішки

ПРИ РЕЄСТРАЦІЇ ШЛЮБУ

— Ви незаміжня?
— Так... Двічі.

ШТРАФ

— Автоінспекція на дорогах просто лютує...
— Невже?
— Учора нашого водія асфальтного котка оштрафували за те, що у машини «лисі» колеса.

У БАРІ

За шинквасом стоїть зажурений бармен.

— Що сталося? — запитують у нього.

— Горе! Таке горе! Учора помер один із найкращих наших завсідників! Прекрасна людина! За один вечір випивав п'ятнадцять кухлів пива і три пляшки горілки!

— І від чого помер?

— А хто його знає...

Почула і записала Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
м. Дніпропетровськ.

АКУЛИ

Перед калюжею стоїть наркоман і водить палицею туди-сюди. До нього підходить другий наркоман:

— Ти що тут робиш?

— Акул ганяю!

— Щось я не бачу твоїх акул.

— Не бачиш? Значить добре ганяю!

Почув і записав Микола ТОКАР.
м. Лубни на Полтавщині.

Дружній шарж Анатолія ВАСИЛЕНКА.

Вітаємо відомого письменника-гумориста, лауреата кількох літературних премій, постійного автора «Перця» Григорія ГАРЧЕНКА із першим 60-літтям!

СВЯТО, ЯКЕ ЗАВЖДИ З НАМИ

Депутат Н. І. Зачипротенко відвідав Латинську Америку. Зокрема, побував на грандіозному бразильському карнавалі. В ексклюзивному інтерв'ю народний обранець констатував: «Я вам доложу, що немає ніякої різниці між їхнім карнавалом і засіданням нашого парламенту.

НЕ ВЗЯВ

Уперше (хоч кричи «ура»)
Не взяв Данило хабара.
Не взяв! І тут сказати слід,
Що брав до цього двадцять літ.
Хоч заробляв і так на хліб,
Та все ж він
гріб,
і гріб,
і гріб...
Й до хліба теж доволі мав,
Та — брав,
і брав,
і брав,
і брав...
А це — не взяв (із-під пера
Не йде рядок цей) хабара!..
Оце встругнув! Не може буть!
Невже стає на чесну путь?
Чи мертва совість ожива?
Чудес же ніби не бува.
Ну ж і Данило! Чи ти ба!..
Але даремна ця хвальба.
Скажу, щоб в курсі ви були:
Не взяв, бо просто... не дали.

КРИТЕРІЙ

Все, що не з-під його пера,
Він цінить коротко: — Му-ра!

ДОПОВЗЛА

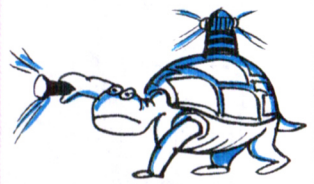

— Маяк — це наш
дороговказ,
Це світло! —
чула я не раз
Від звіра і від птаха.
А тут пітьма оно яка! —
Біля підніжжя Маяка
Бурчала Черепаха.

КОЛИ РОЗВОДЯТЬ МОСТИ

Мости були розведені,
А правда — посередині.

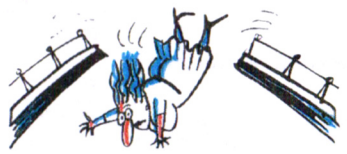

БІДНА МУЗА

Служив колись він Мельпомені —
Не заробляв і на пельмені,
А став прислужувать халтурці —
Щодня з'їда по цілій курці.

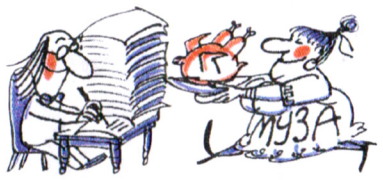

МЕТАМОРФОЗА

Як би пересидіть на бобах?
Бо ж ціна проклята дістає:
Застрявало м'ясо у зубах,
А тепер — у горлі застряє.

ТУПИКОВЕ

Ми йшли і йшли.
Зайшли в тупик.
Ба! Скільки тут
знайомих пик.

ПИТАННЯ ЧАСУ

Каламбур

Де — Вашингтони і де Голлі?
Допоки ж будем босі й голі.

НАЗВУ ДИКТУЄ ЧАС

Село Абрикосівку, де всохла остання абрикоса і де цілий рік уздовж траси торгують бананами, вирішено перейменувати на Бананівку.

Олег ГУЦОЛ

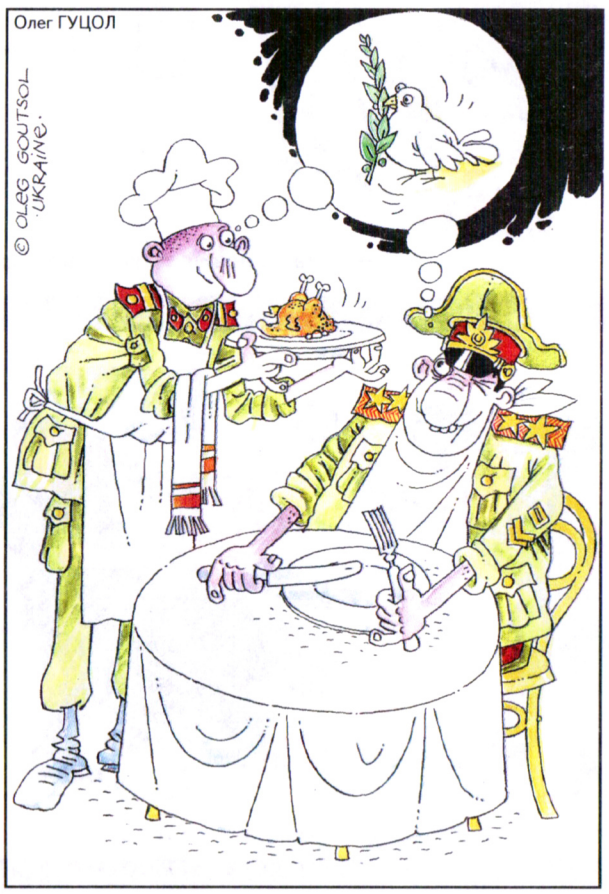

Вячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Василь ФЛЬОРКО

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій КОНОНЕНКО

ВІНЕГРЕТ ІЗ ПЕРЦЕМ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Прийшов рахунок за комунальні послуги і мене в жар кинуло!

Данило КУЗНЄЦОВ

Данило КУЗНЄЦОВ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

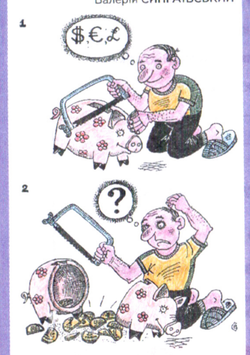

Володимир СОЛОМАШЕНКО

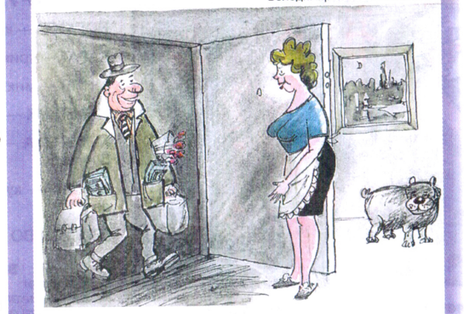

— Люба! Мені довірили керівництво благодійним фондом.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

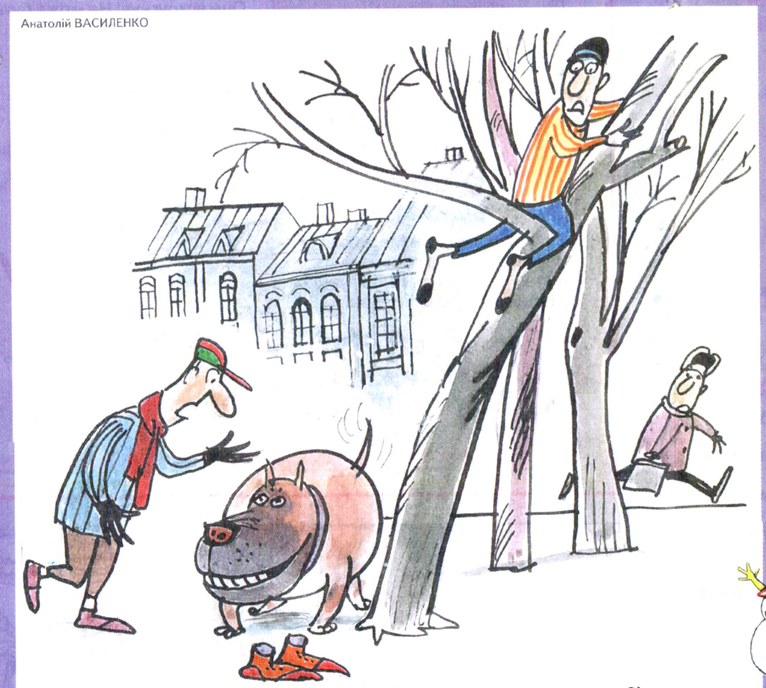

— Джеку, невже ти когось зжер?!

Валерій КОНОНЕНКО

Микола КАПУСТА

Василь ФЛЬОРКО

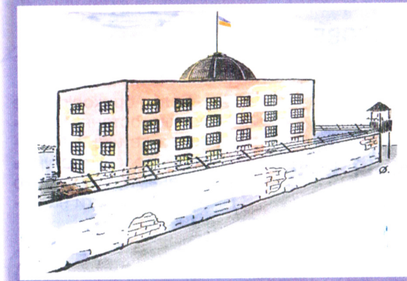

Страшний сон депутата.

Іван САВЛЮК

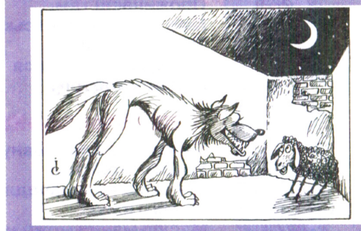

— Бачу, наша домовленість зайшла у глухий кут...

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Діду, нащо вам той акваланг здався?
— Та клята баба втопила в ополонці сулію самогону!

Валерій КОНОНЕНКО

Андрій САЄНКО

Вячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

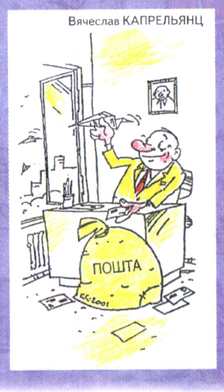

Олександр КОСТЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Андрія Коцюбинського)

— Куди тому Малевичу з його «Чорним квадратом» до моїх!

ПРО ПАНА СУДДЮ і НЕВЛОВНОГО ДЖО

Рудий вусатий Бодьо кілька літ нахвалявся подати до суду на ЖЕК, позаяк, мовляв, там безбожно шахрають із гарячою водою — нараховують йому зайве. Він голосно закликав сам себе до справедливої розправи, але цим усе й закінчувалося. Допитливим пояснював:

— А що позиватися, коли суд усе одно нічого путнього не ухвалить?

Так було. Але прийшов день, коли Бодьо уже зранку подався на маршрутку, аби першим дістатися до суду.

Ляційного адміністративного суду пачками банкнотів.

Сміху було!..

На таку реакцію його честь відреагував іще одним цікавим повідомленням — заявив, що в його квартирі було 1,9 мільйона «зелених», які він, бачите, позичив у свого друзяки-адвоката Володимира Косенка.

До речі, кілька слів про цього фахівця. Ну ніби якийсь підступний лютий ворог-чарівник збиткується над чоловіком, виставляючи його перед людом як начебто якогось носія чорної біди: свого часу

— Тепер усі вони під ковпаком! — весело вигукував він. А цікавим розтлумачував: — Чули про голову Львівського Апеляційного адміністративного суду Ігоря Зварича? Зварився на хабарах. На кожного з них таке чекає! Будемо мати купу нових арештантів! А тепер не затримуйте балачками — я поспішаю...

Про суди і суддів, як і про палку любов, людство створило велику літературу і не меншу кінотеку. Особисто мені ще з дитячих літ запала в душу байка про суд. У ній, бачте, підсудний приготував для судді каменюку. А той подумав, що йдеться про капшук із грішми, і... Врешті, самі знаєте, як хабарі впливають на манери Феміди. А тут, в історії з Ігорем Степановичем, ідеться уже не про капшук, а клунки, навіть мішки. Та й не з камінням... Але давайте по порядку.

Другого грудня 2008 року Генпрокуратура порушила щодо голови суду І. Зварича кримінальну справу, а наступного дня понад сотню співробітників прокуратури і Служби безпеки України взялися за обшук у службових приміщеннях і квартирах пана Ігоря та кількох його колег. І нікому не довелося дармувати — роботи вистачило усім; та й результати — на диво: мільйони у доларах та гривнях знайдено.

Правоохоронці задокументували на відеоплівках і в усних показаннях шляхи і способи надходження до Зварича цієї копиці грошви. А якщо додати, що вилучено зошит, у якому нотувалося, за скільки, кому і яку малося прийняти ухвалу, то виходить такий пишний букет речових доказів, що його кримінального духу годі якимись дезодорантами перемогти. Суддя мав би це розуміти. Але на прес-конференції він почав щось бубоніти про політичне замовлення проти нього, а потім ще й потішив публіку. Виявляється, оті мішки доларів і гривень він чи то наколядував, чи то святий Миколай їх наносив. А ще були добродії, які, замість пшеницею-пашницею, посівали в головному кабінеті Апе-

він консультував екс-губернатора Львівщини Степана Сенчука, якого хтось убив у листопаді 2005 року; він же надавав юридичну допомогу директорові ТзОВ «Галімпекс «Склодзеркальний завод» Богданові Дацку, якого хтось убив у тому ж місяці наступного року. А тепер ось і в судді Зварича неприємності — хочуть посадити.

Тільки чи ж посадять?

Дванадцятого грудня Рада суддів звільнила Ігоря Степановича з посади голови Львівського Апеляційного адміністративного суду. Заговорила Вища Рада юстиції, обізвалися Верховний Суд України, Верховна Рада, інші інстанції: позбавляли Зварича недоторканності, судової мантії. Тим часом фігурант лікувався у медичному центрі «Богдан». Те, що пан суддя підрихтовував своє раптом занепале здоров'я тут до дев'ятого грудня, підтверджує виконуючий обов'язки головного лікаря Ю. Рєзцов. А «після виписки медикам його місцезнаходження невідоме»,— твердить пан Юрій. Проте деяким медикам те місце принаймні ще кілька днів таки відоме було. Бо, виявляється, суддя був ще й пацієнтом лікарні Львівської залізниці, звідки 12 грудня остаточно здимів. Отож, ловили, зловили на гарячому, а до холодної не довели. Дивоглядя та й годі... Де нині пан суддя,— невідомо. Принаймні на день написання цих рядків.

Не знаю, чим закінчилася судова активність рудого вусатого Бодя, не знаю подальших пригод хабарника Ігоря Зварича. То й не можу розказати вам про це. Натомість розкажу старий не наський анекдот:

— Бачиш, синку,— каже батько,— он полем верхи на коні скаче невловний розбійник Джо.

— Тату, а чому він невловний?

— А тому, дитино, що ніхто його не ловить...

Розказав оце — та й задумався: невже ж ця наша історія так і закінчиться анекдотом?

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Коротко кажучи

❁ *Був настільки довірливий, що вірив навіть депутатам.*

❁ *Найкраще по службовій драбині просуваються МНСники.*

❁ *«Підколоти» найкраще можуть лікарі.*

❁ *Поки купався у щасті, хтось поцупив одяг.*

Василь ТИТЕЧКО.

с. Мале Вербче
Рівненської області.

Анатолій ГАЙНО

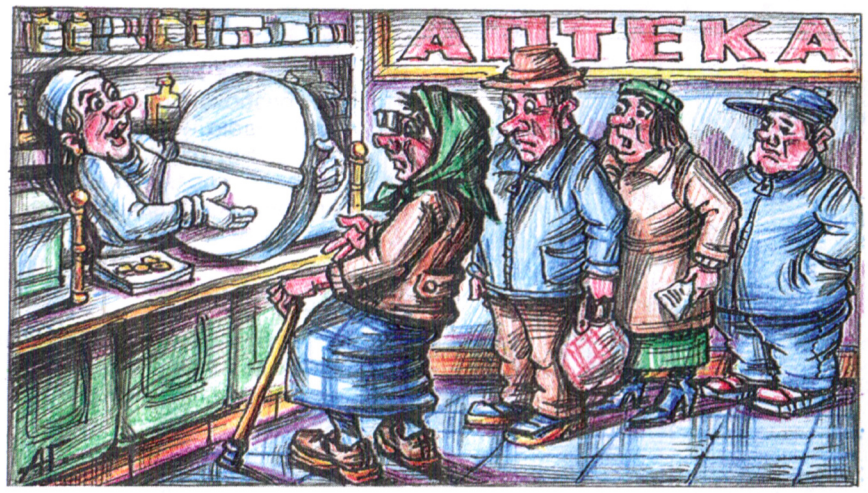

— Приймете одну таблетку,— і недугу як рукою зніме!

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ВОРКУТА — кішка.

КАРАТ — кримінальний кодекс.

МИЛЯ — миючий засіб.

САМІТНИК — учасник самміту.

ЛОБУРЯКА — гібрид лободи й буряка.

ВАРВАР — кухар на двох окладах.

СТАТУС-КВО — квочка.

Василь МОМОТЮК.

с. Росошани
Кельменецького району
Чернівецької області.

Вітаємо ювіляра!

Дружній шарж Володимира СОЛОНЬКА.

Нашого давнього автора, неодноразового лауреата «Перця», відомого поета Петра СИВОЛАПА із другим 40-літтям!

НЕ ЗГИНАЙСЯ В РІГ

Як заходиш до начальства,
Не згинайся в ріг,
Щоб, бува, не зачепився
Носом за поріг.

ТРИ КАШІ

Після шлюбу пропонує
Жінка чоловіку
Присягнутися на вірність
Віднині й довіку.
А як хтось присягу зрадить
В недобру годину,
Буде у свою карнавку
Опускать пшонину.
У злагоді молодята
Міцно обнялися,
Бути вірними в коханні
Твердо поклялися.
...Пролітали стрімко роки
І гіркі, й щасливі...
В житті різне траплялося,
Мов на довгій ниві.
А як старість їх здоров'я
Почала точити,
Вирішили дід з бабою
Карнавки відкрити.
Ожила перед їх зором
Довга таємниця:
В баби було дві пшонини,
П'ять — у діда Гриця.
Старий глянув на пшонини
І розреготався:
«Я від тебе, жінко, вдвічі
Більше нагулявся».
Баба трохи помовчала
Та й правду відкрила:
«Я з пшона, яке зібрала,
Три каші зварила».

ТЕАТР СНОВИДІНЬ

Закінчився спектакль.
Акторів час вітати.
Та глядачі продовжують
У залі міцно спати.
Гукає режисер
Електрику Семену:
«Буди народ!
Включай скоріш сирену!»

ХАБАРОВСЬК-НА-ДНІПРІ

Запитали гостя
Жіночки старі:
«Як живе Хабаровськ,
Той, що на Дніпрі?»
З дивом відповів їм
Київський Хома:
«Та такого ж міста
На Дніпрі нема!»
«Є, а ти не знаєш.
Стид тобі і страм!
Сам же довгі роки
Проживаєш там.
Київ — це Хабаровськ,
Тільки на Дніпрі,
Там куди не ткнешся
Луплять хабарі».

НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

За чаркою Клим Івану
Уперто «толкує»:
«Ну яка ж несправедливість
На світі існує!
Мусульманин може мати
Жінок цілу низку,
А нам одну дозволяють —
І ту під розписку».

Георгій МАЙОРЕНКО

— Глянь! — хтось із кризи виходить!

ОПИСКИ САМОПИСКИ

РОТОНАЧАЛЬНИК.

ГРЕБУС.

РОБОТОЗАДАВЕЦЬ.

БІДНЕСМЕН.

Леонід ЗАБАРА.
с. Тур'я на Сумщині.

ДУРИСТИЧНА ФІРМА.

БЕЗБЛАТНО.

ПУП-ЗІРКА.

ЗДИРАЧІ ПОДАТКІВ.

МОКРОЕКОНОМІКА.

САНАТОРІЙ «СУЩА ВОДИЦЯ».

Валентин ШУЛЬГА.
м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ось тобі, Василю, мій новорічний подарунок — буде чим у паску нові дірки робити!

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

ПОМІНЯЛАСЬ ТІЛЬКИ ВИВІСКА

Хто служив тут,
всі зостались,
Пройшли апробацію.
Лиш змінили слово
«райком»
На «адміністрація».

ЖИВУЧА ФАЛЬШИВКА

«Ох і світ настав сьогодні!
Тяжко стало жить:
Один одного нахабно
Прагне обдурить.
У неділю я на ринку
Два кролі продав,
І мені шахрай фальшивих
Двадцять гривень дав».
«Покажи мені фальшивку,—
Попросив сусід. —
Хочу глянуть персонально
На шахрайський плід».
«Та нема її у мене».
«Ти що, загубив?»
«Ні. За неї в магазині
Картуза купив».

ПАРЛАМЕНТСЬКА ТЕЛЕГРАМА

Лежить у лікарні
Депутат Олег.
Прийшла телеграма
Від його колег:
«Ми тобі бажаєм,
Друже дорогий,
Щоб ти був здоровий,
Мудрий, діловий.
Щоб твоя хвороба
Зникла, як гроза...
208 — проти, 209 — за».

БАБИНА АЛЬТЕРНАТИВА

Збирається на рибалку
Дід Пархом уранці.
«Візьми гроші,—
каже жінка,—
Там лежать,
в бляшанці».
Після цього попросила
Настійно Пархома:
«Як в продажу
щук не буде,
Тоді купи сома».

Петро СИВОЛАП.

ЯКБИ ВДАЛОСЯ

Роберт Скотт, славнозвісний англійський дослідник Антарктики, звернувся до Ллойда Джорджа, тодішнього міністра фінансів Англії, з надією дістати кошти на спорядження нової антарктичної експедиції. Але міністр, не дуже пориваючись допомагати грішми, натомість «допоміг» порадою — нараяв звернутися до одного багатого землевласника, який цікавився полярними дослідженнями. Скотт послухався, а невдовзі знову з'явився перед Ллойдом Джорджем.

— Ну, вдалося? — спитав той.

— Він дав мені тисячу фунтів,— сказав Скотт. — Але пообіцяв збільшити суму до п'ятдесяти тисяч, якщо мені вдасться переконати Вас податися туди зі мною, а ще мільйон отримаю, якщо залишу Вас там.

ВІН СКАЗАВ...

Одного разу відомий німецький співак переінакшив якусь фразу в арії з кантати Баха. Виправдовуючись перед диригентом Отто Клемперером, він пояснив це тим, що йому, мовляв, вночі явився покійний Бах і сказав, що хотів би зробити таку зміну. Наступного дня Клемперер, звернувшись до баритона, мовив:

— Цієї ночі мене теж навідав Бах, і я йому переповів Вашу оповідь, але він сказав, що з Вами не знайомий.

НАШ ВЕРНІСАЖ

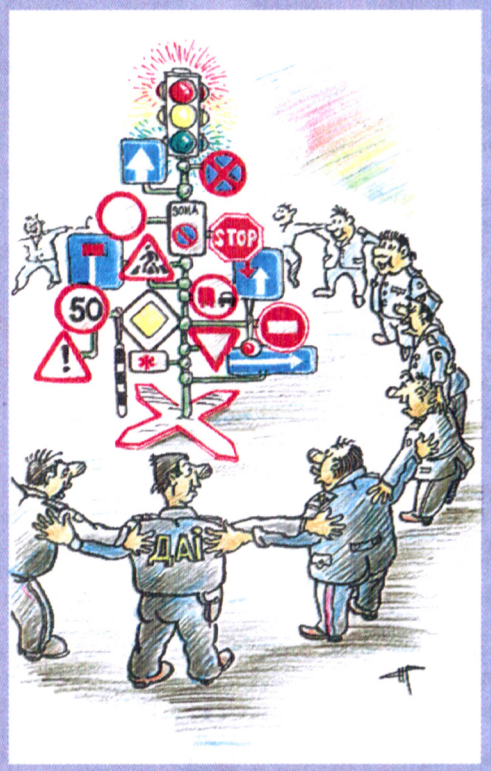

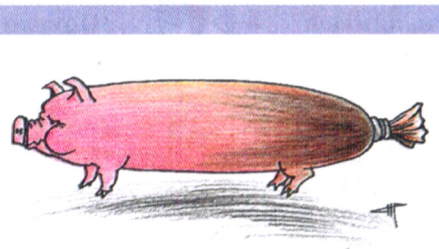

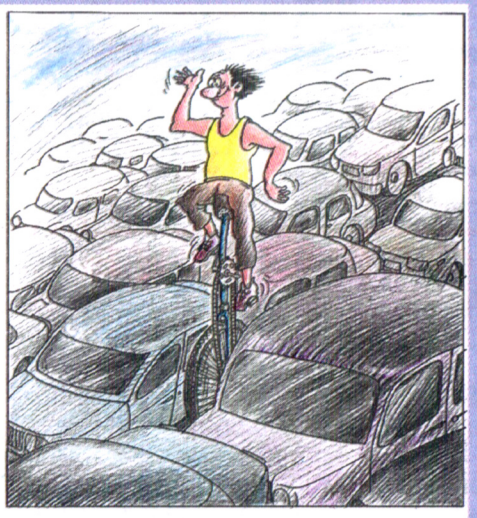

Жовта майка лідера.

Автошарж.

Євген РОМАНЕНКО народився 4 квітня 1959 року у селищі Вільшанах на Харківщині. «Батько був веселою людиною і передплачував «Перець»,— згадує художник. — Пам'ятаю, як у дитинстві я годинами міг сидіти на горищі, де зберігали старі підшивки журналу, і розглядати малюнки. Їх авторів я міг розпізнати без підписів. Першу карикатуру намалював у 13 років. За фахом архітектор — закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут».

А ще додамо, що Євген Романенко друкувався у багатьох газетах і журналах, дипломант міжнародних конкурсів карикатури, оформлює книжки гумору і сатири, займається художнім різбленням, майстер традиційного народного мистецтва, також займається геральдикою.

Одне слово, талант! І сьогодні ми раді вітати його на сторінках «Перця». Сподіваємося, що таких зустрічей із ним буде у нас іще багато...

— Сьогодні прикрашатимемо ялинку — незабаром Новий рік,— покликала мама зайчиків Колька і Хрумка. — Несіть із комори все, що з осені припасли.

Колькові й Хрумкові двічі не треба повторювати. Вони понад усе на світі люблять чіпляти на ялинку, що росте біля їхньої хатинки, горішки, грибки, букетики засушених суниць і лісових квітів, жовті осінні листочки. Наче клопоту й небагато було, та зимовий день короткий — уже й смеркатися почало.

— І чому сонечко так мало світить? — зітхнув Колько.

— Так зима ж,— пояснила мама. — Ходіть до хати, вечеряти.

«Мабуть,— думав Колько, засинаючи,— сонечко втомилося. Треба йому віднести...»

А вранці він попросив у мами найкращу морквину:

— Віднесу сонечкові — хай підкріпиться і довше світить. От тільки не знаю, де воно живе.

— Йди на Сонце-гору,— каже мама. — Там покличеш його, може, й почує тебе. Тільки будь обережним.

Побіг зайчик Колько щодуху до Сонце-гори. Ось і вона, вся снігом вкутана. Тільки дивиться, а поперед нього туди хтось уже пішов. Хто ж саме — не розбере: сліди наче гілочкою заметені.

Колько й собі на гору пострибав, спинився аж на вершечку. А там — лисеня Забіячко стоїть і комусь угору кричить:

— Світи краще і довше! Бо я не встигаю награтися досхочу!

Побачив Забіячко Колька і питає:

— А ти, малий, чого сюди пристрибав?

— Та ось,— показує морквину,— сонечку приніс. Мабуть, воно стомилося — підкріпиться і довше світитиме...

Зимова морква

КАЗКА

— Сонце — не заєць, моркви не любить,— сміється лисеня.

Та зайчик на нього не зважає. Із пенька сніг лапкою згорнув і морквину на нього поклав. А тоді голову вгору підняв і каже:

— Добридень, сонечку! Мабуть, ти стомилося. Я тобі тут ось морквинку приніс — смачну, солодку. У мене після моркви втома відразу зникає. Може, й ти більше світитимеш нам...

Почуло сонечко Колька, із-за хмари визирнуло. Морквини не взяло, зате всміхнулося:

— Дякую. І ти від мене гостинчик матимеш. Ану ж стрибни!

Колько й стрибнув. А сонечко мовить:

— Від сьогодні я світитиму довше — на твій заячий скік.

— А мій лисячий стриб довший! — кричить лисеня Забіячко і як стрибне. — Світи більше на мій стриб!

Та сонечко наче й не почуло його, знову за хмару сховалося.

Сердитий Забіячко побіг скаржитися татові. А зайчик Колько ще трохи постояв, подивився вгору, сказав сонечку «До побачення! Дякую за гостинчик» і теж заквапився додому.

Настав Новий рік. Вибігли зайчики Колько й Хрумко у двір до ялинки, а на ній та ще й на їхній хатинці — крижані морквинки-бурульки висять. І в сонячних промінчиках сяють-міняться блискітками.

— Сонечко постаралося,— вийшла у двір мама. — Таких гарних прикрас нам надарувало.

— А ще сонечко обіцяло,— оббіг ялинку Колько,— що тепер світитиме довше на ось такий скік.

І як стрибне.

— Раз сонечко пообіцяло, то слова свого дотримає,— нагодився і тато.

А за огорожею ту розмову слухав Забіячко. Знову розсердився і побіг додому:

— Я ось татові скажу! Підемо до сонечка разом. Чого це на заячий скік, а не на лисячий стриб воно світитиме довше?..

Ніхто у лісі не знає, чи ходив Забіячко з татом до сонечка сваритися. Однак всі пам'ятають: «На Новий рік прибавляється дня на заячий скік». І дякують за те зайчику Колькові, який сонечко від втоми морквою порятував.

Світлана ПРУДНИК.

РЕБУС

У цьому ребусі зашифровано білоруське народне прислів'я.

Склав П. МИШКО

Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО

НОВОРІЧЕНЬ

Прийшов Січень-Новорічень:
— З Новим роком, малята.

Виглянув з торби Горішок:
— Будьте міцні та здорові.

Виглянув Чорнобривець,
Веселий гостинець:
— Будьте вродливі.

Виглянув
Калач-Посівач.
Сипонув пашниці:
— Щастя і добра вам,
Як води в криниці.

А дід Старий Рік
Покотився бубликом
У сніг.

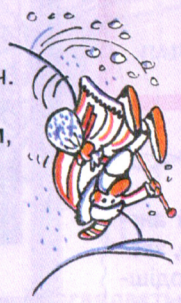

БУЛИ СОБІ

Були собі князь і князенко,
Коваль, коваленко,
Козак, козаченко,
Король, короленко,
Мороз, морозенко,
Чабан, чабаненко...
Як тобі припаде жмуритися,
То будеш ти жмур,
А твій син — жмуренко.

СКОРОМОВКА

Посіяла баба
Біб коло дуба,
А той біб
Поліз на дуба.
Бобе любий,
Не лізь на дуба,
Бо, милий бобе,
Налатаєш
Собі лоба.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

...А у нас — усі дома!

Валерій МОГИЛЬНИЙ

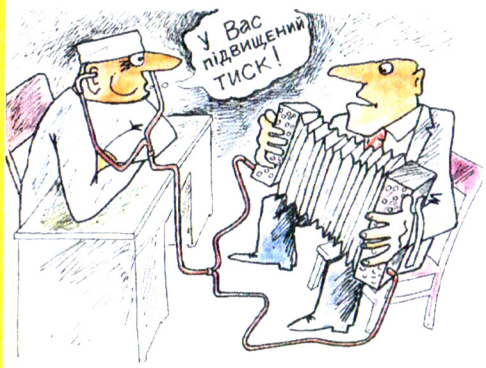

Олег СМАЛЬ

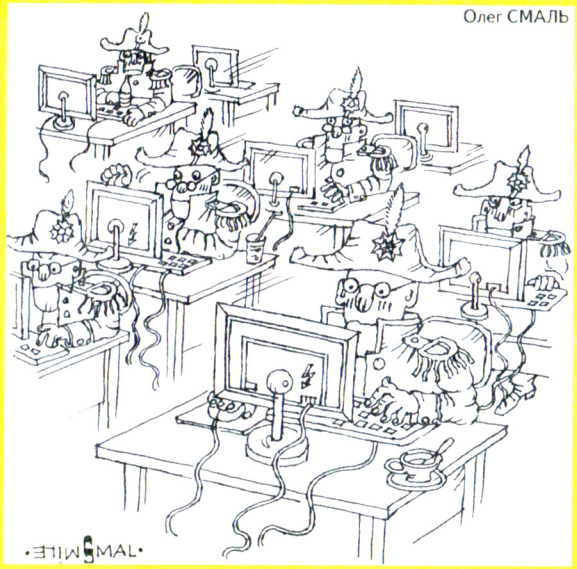

Євген ХУДАЄВ

Вадим СИМИНОГА

Микола КАПУСТА

Георгій МАЙОРЕНКО

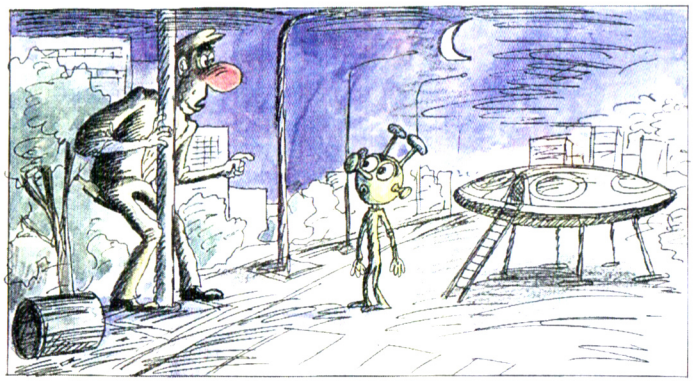

— Мужик! Не раджу тобі йти зараз додому! Із такою пикою показуватись жінці небезпечно!

НАШ ПАРТНЕР

НАЦІОНАЛЬНА РАДІОКОМПАНІЯ УКРАЇНСЬКЕ РАДІО

Говорить Київ – слухає вся Україна!

279-44-13 279-17-24

Страшне перо не в гусака...

«У десятому раунді боксери видохлись і перемога була в червоних трусах із полосою».

(Із коментаря).

«Бутік по ремонту взуття закритий, майстер служить в армії».

(Із оголошення).

«Фріц біг із високо піднятими руками і ногами, а за ним дзижчали кулі, як оси».

«З широко розплющеними очима Він пильно вдивлявся в далечину, сподіваючись знайти там вихід із скрути».

«Собака Тузлик обгризував костю як мармелад, муркочучи від ситості і хорошого настрою».

(Із шкільних зошитів).

«Голові КСП Кусчику М. П. Прошу забезпечити на зиму моїх батьків сіном, як пристарілих бувших колгоспників».

(Із заяви).

«В побоях не участвував, бо я тогді знаходився в такому місці, що не кожному треба знати».

(Із пояснення в міліції).

Надіслав
Іван ТОКАРЧУК.

м. Камінь-Каширський на Волині.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

І цього року на численні прохання ми продовжуємо проводити конкурс дотепників, в якому можуть взяти участь усі читачі.

Пошта попередніх років засвідчила, що наші передплатники люблять не тільки читати дотепне слово авторів «Перця», а й самі готові випробувати свій гумористичний хист, придумуючи підписи до запропонованих малюнків і фотографій. Сьогодні це карикатура художника Валерія КОНОНЕНКА.

А тим, хто гострив пера в одинадцятому турі (малюнок у «Перці» № 11 за минулий рік: двоє спортсменів накачують свої м'язи на тренажерах, а фігуриста блондинка п'є із пляшки, на якій написано «Містер Мускул») повідомляємо, що переможцями стали **Григорій ЛОЗОВИЙ з с. Магедове Пологівського району Запорізької області** — *«Як казав мудрий Савка — справжня білявка!»*; **Ірина КАТАШИНА з смт Чечельника Вінницької області** — *«Жаль дами — жертва реклами»* та **Юрій ЦЕБРИКОВ з смт Велика Михайлівка Одеської області** — *«Будемо чекати на результати»*.

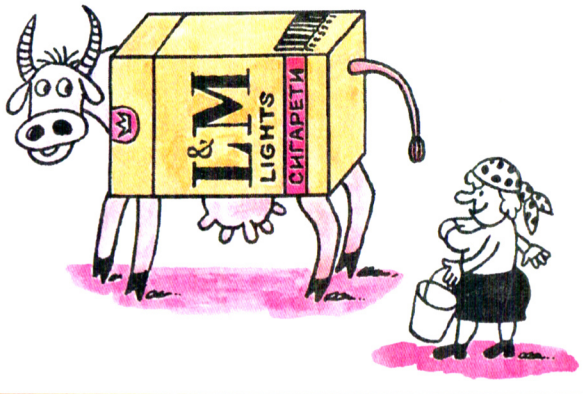

Вітаємо переможців і усіх вас із Новоріччям!

Будьте здоровими, щасливими і усміхненими!

Чекаємо Ваших листів!

Біл МОРТОН (США)

БЛИЗНЮЦЬКА ТАРАПАТА

Після обережного стуку у двері до кабінету психіатра ввійшов чоловік років під тридцять із напруженим але задоволеним видом.

Він сторожко розглянувся і, упевнившись, що лікар самодин, розслабився.

— Добрий день, лікарю.

— Кажіть, що вас непокоїть?

— А бодай би й не згадувати! Ціла купа усіляких проблем! Уже не витримую. Просто-таки виснажений емоційно.

— Розумію. Родичів маєте?

— О, так. Є один брат.

— Старший чи молодший?

— Ні такий, ані такий.

— Як то так?

— Близнюки ми.

— О, це гарно. Ви схожі?

— Як викапані! Ніхто не може розрізнити!

— Прекрасно!

— Я так не сказав би, лікарю. Щоразу, коли мій брат учиняв якесь неподобство, карали, як правило, мене.

— Е, це вже негарно.

— А коли ми виросли, то якось братові дали були три роки тюрми, але відсиджувати їх довелося мені.

— Це вже зовсім негарно.

— А що ви скажете на таке, лікарю? Після виходу з тюрми я заручився з однією просто-таки писаною красунею, але одружився з нею мій брат!

— Гм... Справді депресивно...

— Але оце мені таки вдалося поквитатися з ним, лікарю!

— Невже? І як?

— Вам я одкриюся, лікарю, але прошу не розказувати нікому!

— Звісна річ. Є ж лікарська таємниця.

— Значить, десять днів тому я помер, лікарю. Але владнав усе так, що поховали мого брата. Нарешті вдалося порахуватися з ним за все!

Переклад із англійської.

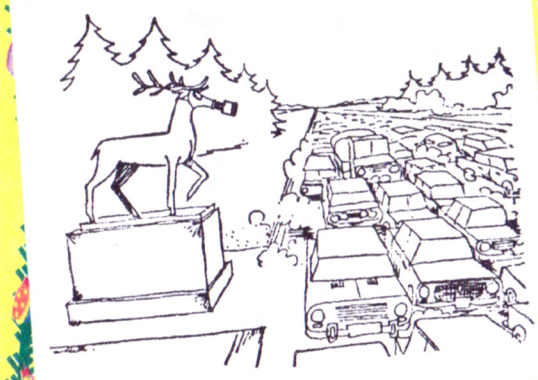

ХТО ПОТРІБЕН

Новоспечений молодий юрист хоче знайти роботу в адвокатській конторі. Тут його перевіряють на психологічному тесті:

— Подивіться на цю картину. На ній ви бачите трьох пасажирів із затонулого корабля, оточених розлютованими акулами. В одного із потерпілих нема ніякої зброї: він не боїться акул; у другого в руці великий ніж — цей так просто життя свого не віддасть; у третього — підводна зброя: щось на кшталт базуки. На чиєму місці ви хотіли б бути?

— На місці третього, звісно.

— Співчуваємо, сер... Нам потрібні люди, які хотіли б бути на місці акул.

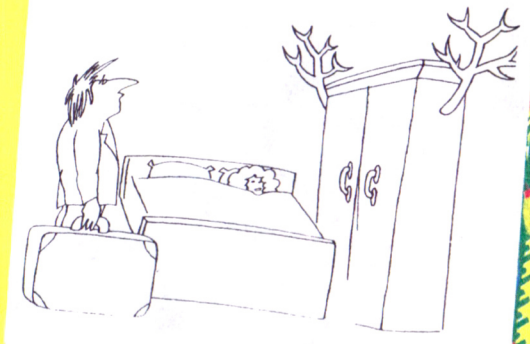

РОЗДИВИВШИСЬ

Відбуваючи шлюбну подорож, пара молодожонів прибула на Сіцілію і вийшла ввечері прогулятися. Раптом на них напав якийсь тип із пістолетом:

— Гроші або життя!

— Нема грошей, — зітхнув молодожон. — Я одружився з любові.

Бандит присвітив ліхтариком на молоду, роздивився і відрубав:

— Розказуй це комусь іншому!

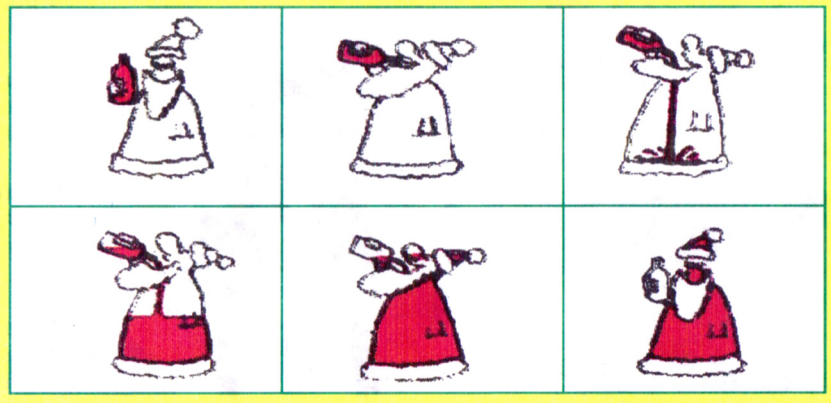

А НАЩО?

Баррі телефонує шефові і повідомляє, що не вийде на роботу, бо у нього ларингіт — геть горло заклало.

— Чому ж ти не шепчеш, якщо в тебе запалення горла? — з підозрою питає шеф.

— А чого шептати? Це ж не таємниця!

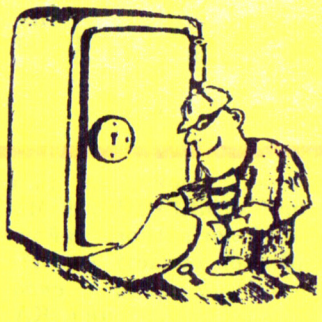

СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ

Ворожка каже клієнтці:

— Сеньйоро, до п'ятдесяти років ви будете страждати через безгрошів'я.

— А потім?

— А потім звикнете.

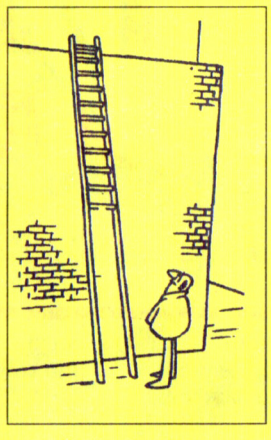

ЧОГО БРАКУЄ

— Моше, чого ти такий похнюплений?

— Хаїм мені гроші винен.

— І що, не маєш його координатів?

— Координати маю, ракети нема.

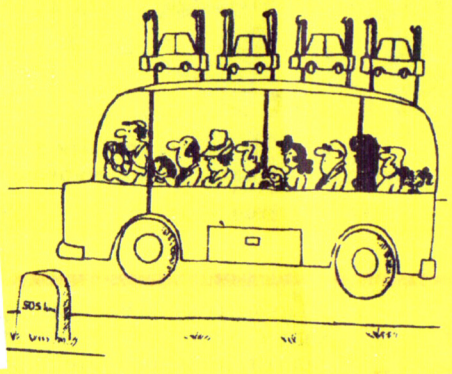

ДАЛЕКОГЛЯДНІСТЬ

— Пане Келвіне за прогулянку верхи на коні у нас платять наперед.

— Невже ви боїтеся, що я можу повернутися без коня?

— Ні, навпаки: боїмося, що кінь може повернутися без вас.

ЗАРАДИ СПОКОЮ

— Сеньйоро Манчіні,— каже лікар,— я оглянув вашого чоловіка. Він у глибокій депресії і потребує спокою.

— Так, так. Тому я заборонила йому ходити на футбол.

— Ні, на футбол він може ходити, але хай не поспішає додому.

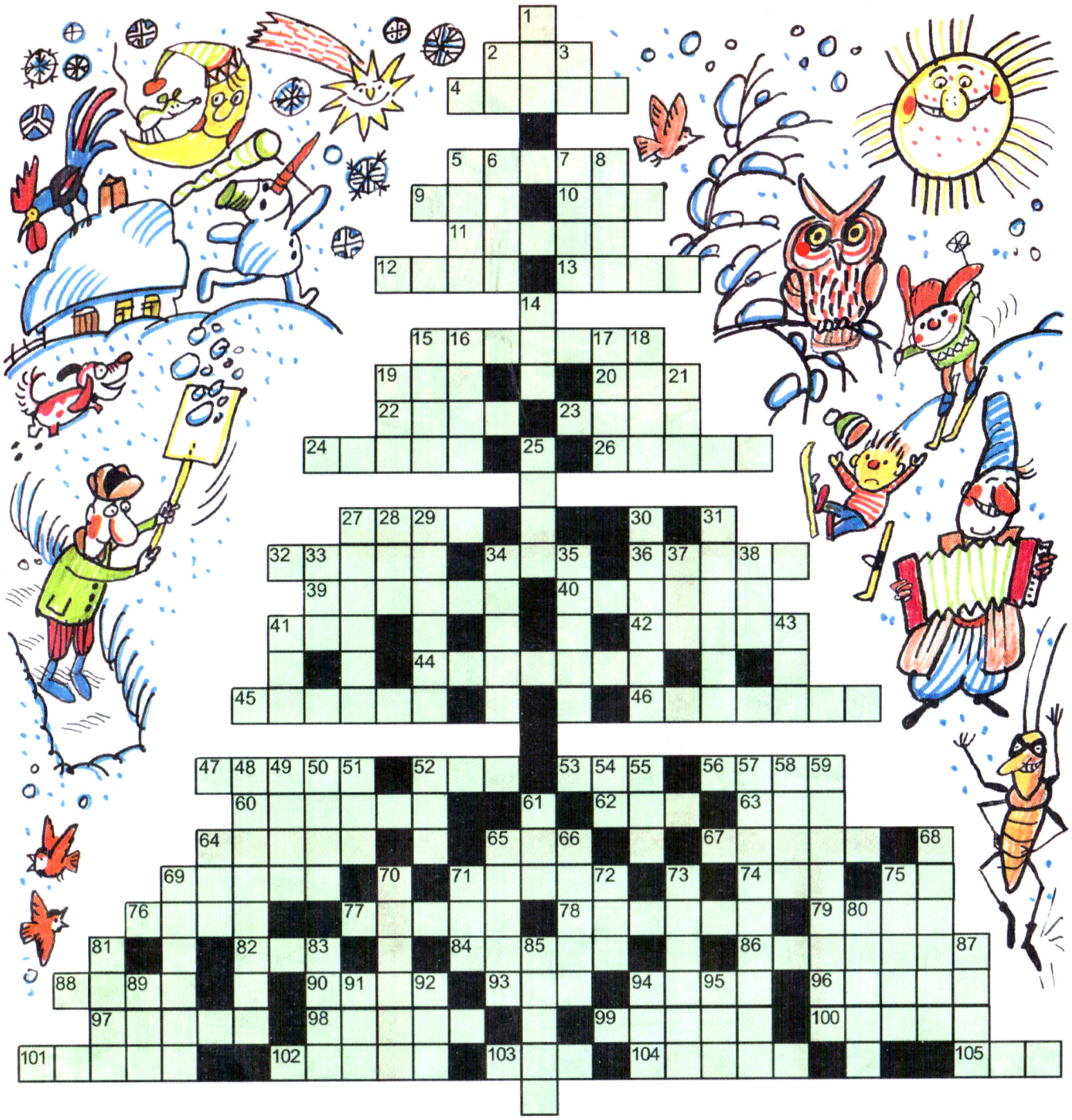

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 2. У мишоловці він дармовий. 4. У субропіках — дерево, у нас — вазон. 5. Різдвяний сніп. 9. Після 31 грудня він завжди новий. 10. Скрутити в баранячий ... . 11. Музичний інструмент у католицьких храмах. 12. У казках вона буває живою і мертвою. 13. Воєнний блок. 15. Марка вина або район Криму. 19. Гірський цирк. 20. Страх. 22. Країна в Азії. 23. Корисна копалина. 24. Аеробус. 26. Віршована форма. 27. Регіт. 32. Забарвлення. 34. Німецький композитор. 36. Краса. 39. Господарче приміщення. 40. Еталон, зразок. 41. Всевишній. 42. Літера грецького алфавіту. 44. Лікар. 45. Захисний або декоративний горизонтальний виступ на стіні будинку. 46. Автономія у складі Грузії. 47. Неотруйна змія. 52. Буває правий, лівий, лицьовий, зворотний. 53. Напій. 56. Робить всяк на свій... 60. Ручний протитанковий гранатомет. 62. Риба. 63. Середньовічна держава в Бірмі. 64. Назвався грибом — лізь у ... 65. Звернення до чоловіка англійською. 67. Вихід артистів у цирку. 69. Італійський футбольний клуб. 71.Периферійний пристрій для комп'ютера. 74. Ріка, яку стародавні греки називали Танаїс. 75. Японські шахи. 76. Дурне ... без хліба. 77. Лелека. 78. Не все ..., що блищить. 79. Гора в Греції. 82. Національний олімпійський комітет. 84. Українська річка. 86. Запашна лікарська рослина. 88. Хліб-... їж, а правду ріж. 90. Валка. 93. Розряд у східних видах боротьби. 94. Порода коней. 96. Володимир Горянський. 97. Багаття. 98. Нещільна, легка тканина. 99. Пуп'янок. 100. Витка тропічна рослина. 101. Вид зв'язку. 102. Відома російська дитяча поетеса. 103. Тихо, хоч ... сій. 104. Фундаменталістський ісламський рух. 105. Дерево.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Східний символ 2009 року. 2. Нота. 3. Сумчастий друг Вінні-Пуха Крихітка ... . 5. Напівпровідниковий прилад. 6. Її мечуть. 7. Планета Сонячної системи. 8. Ліки від малярії. 14. Як моє не в ..., то я зі своїм назад. 15. Привид. 16. Міцний алкогольний напій на Сході. 17. Тонке мереживо. 18. Дитина. 19. Ходить ... біля воріт. 21. Чингіз... 25. Пора року. 27. Рекламне гасло. 28. Актор пантоміми. 29. Зачіска панка. 30. Частина Євразії. 31. Навчальний заклад в Англії. 33. ... бачить далеко, а розум іще далі. 34. Яр із пологими схилами. 35. ... не вода: чоловіча біда. 37. Вічне місто. 38. Порода собак. 41. Світильник. 43. Татарське зілля. 48. Те, що покриває, огортає, окутує що-небудь. 49. «... Крофт — розкрадачка гробниць». 50. Газ. 51. Око за око, ... за ... . 52. Великий вечір із танцями. 54. Майстер своєї справи. 55. Хімічний елемент. 57. Музичний щипковий інструмент. 58. «Запорожець». 59. Народне гуляння з розвагами. 61. Злетілися, як мухи на ... . 64. Біла глина. 65. Продукт, необхідний для броварства. 66. Доцільність, рація. 68. Столиця Великобританії. 69. Острів у Середземному морі. 70. Місце відпочинку і лікування. 71. Низенька рослина без коріння. 72. Портова споруда. 73. Ні в тин, ні в ... . 75. Герой поеми Т. Шевченка «Гайдамаки». 80. Індійський маг. 81. «Жменя» екскаватора. 83. Розділовий знак. 85. Молюск, який окупував Чорне море. 87. Житель арабських країн. 89. Грошова одиниця Латвії. 91. Пивний ... . 92. Лихо. 94. Тополиний ... . 95. Округ у Стародавньому Єгипті.

Склала **М. ПИЛИПЕНКО.**

ВІДПОВІДЬ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ» *Умілець і шилом риби наловить.*

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 12 ЗА 2008 РІК Зір. Зірка. Кава. Валун. Луна. Абат. Батіг. Ігрек. Ректор. Торба. Баран. Ранок. Окріп. Ріпка. Канава. Навар. Ром. Омар. Аркуш. Кушнір. Нірка. Кагор. Гора. Аніс. Ніс.

ПЕРЕЦЬ № 1 (1593)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ № 736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 22.01. 2009. Підписано до друку 23.01.2009. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 9 500 прим. Зам. 0110901. Ціна договірна.

© «Перець» 2009 р.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Микола КАПУСТА

Олег СМАЛЬ

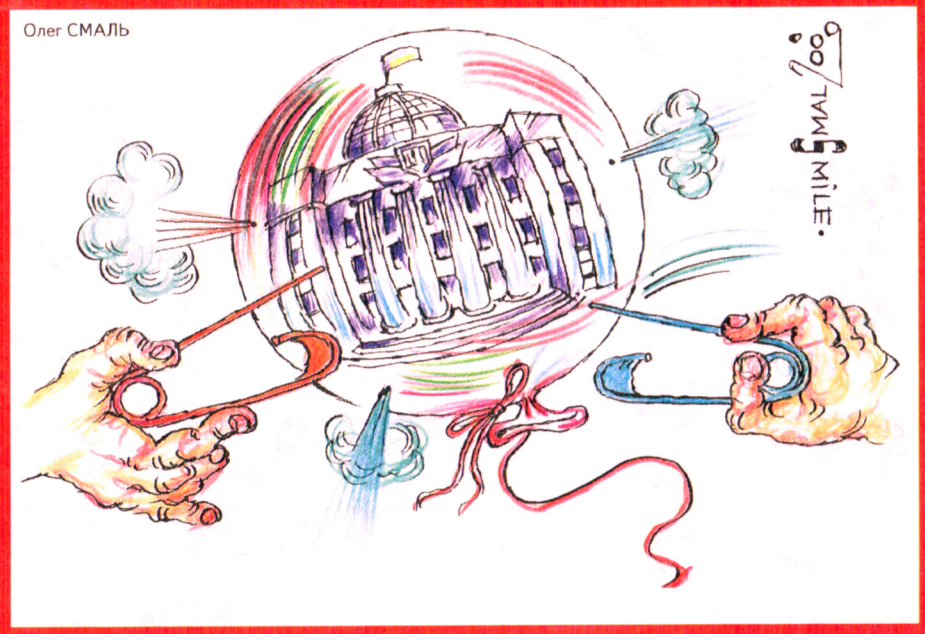

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

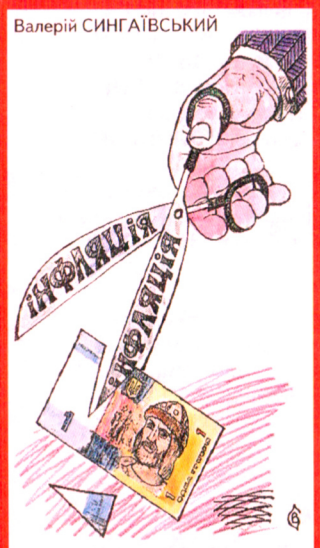

Володимир АДАМОВИЧ

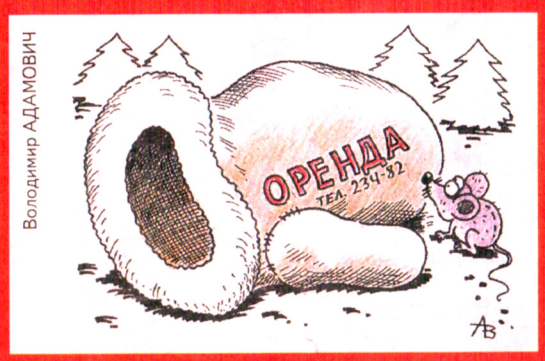

Данило КУЗНЄЦОВ

— Приймай міх у спадок.
— А що там?
— Проблеми.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Я написав чудовий роман!
— Спочатку знайдіть чудового спонсора!

Володимир АДАМОВИЧ

Володимир АДАМОВИЧ

Іван САВЛЮК

Микола КАПУСТА

— Зачекай! З мене ще не зняли депутатської недоторканності.

4 820012 960675 01

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!